

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjunde avdelningen)

den 30 maj 2024*

”Överklagande – Dumpning – Import av vissa vävda eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten – Genomförandeförordning (EU) 2020/492 – Slutgiltig antidumpningstull – Beräkning av normalvärdet – Förordning (EU) 2016/1036 – Artikel 2.5 – Kostnaderna för produktion och försäljning av den undersökta produkten ska beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen – Kostnaderna återspeglas inte på ett rimligt sätt i den berörda partens bokföring – Kostnaderna ska då justeras på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller på någon annan skälig grund – Europeiska kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning”

I mål C-261/23 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 23 april 2023,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, Ain Soukhna (Egypten),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, Ain Soukhna,

företrädna av B. Servais och V. Crochet, avocats,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska kommissionen, företrädd av L. Di Masi, G. Luengo och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

Tech-Fab Europe eV, Frankfurt am Main (Tyskland), företrädd av J. Beck och L. Ruessmann, avocats,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (sjunde avdelningen)

* Rättegångsspråk: engelska.

sammansatt av avdelningsordföranden F. Biltgen samt domarna J. Passer (referent) och M.L. Arastey Sahún,

generaladvokat: T. Čapeta,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Klagandena (nedan tillsammans kallade klagandebolagen), Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (nedan kallat Hengshi) och Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (nedan kallat Jushi) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av tribunalen den 1 mars 2023, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics och Jushi Egypt for Fiberglass Industry/kommissionen (T-301/20, EU:T:2023:93) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen klagandebolagens talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 av den 1 april 2020 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT L 108, 2020, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen), i den del den berör dessa bolag.

Tillämpliga bestämmelser

WTO:s regelverk

- 2 Genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3), godkände Europeiska unionens råd avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994, samt de avtal som återges i bilagorna 1–3 till detta avtal, däribland avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet).
- 3 I artikel 2 ("Fastställande av dumping") i antidumpningsavtalet föreskrivs följande:

"2.1 I detta avtal skall en vara anses dumpad, dvs. införd på ett annat lands marknad till lägre pris än dess normala värde, om exportpriset för varan när den exporteras från ett land till ett annat är lägre än det jämförbara pris som en vara av samma slag betingar i den normala handeln när den är avsedd för konsumtion i exportlandet.

2.2 När försäljning av en vara av samma slag inte förekommer i den normala handeln på exportlandets ... hemmamarknad, eller när sådan försäljning på grund av särskilda marknadsförhållanden eller volymmässigt liten försäljning på hemmamarknaden inte medger en riktig jämförelse, skall dumpningsmarginalen fastställas antingen genom en jämförelse med jämförbart exportpris på en vara av samma slag till lämpligt tredjeland under förutsättning att detta pris är representativt, eller med tillverkningskostnaden i ursprungslandet plus skäligt tillägg för administrations-, försäljnings- och andra allmänna kostnader samt för vinst.

2.2.1 Försäljningar av en vara av samma slag på exportlandets hemmamarknad eller försäljningar till tredjeland till priser under tillverkningskostnaden per enhet (fasta och rörliga) inklusive administrations-, försäljnings-, och andra allmänna kostnader kan av prisskäl behandlas som om de inte förekommer i den normala handeln och får lämnas utan avseende när normalvärdet fastställs under förutsättning att myndigheterna ... fastställer att sådana försäljningar har skett under en längre tidsperiod ..., i betydande omfattning ... och till priser som innebär att full kostnadstäckning inte nås inom rimlig tid. Om de priser som ligger under enhetskostnaderna vid tidpunkten för försäljningen är högre än det vägda medelvärdet för enhetskostnaderna för hela undersökningsperioden, skall sådana priser anses innebära att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

2.2.1.1 Vid tillämpning av punkt 2, skall kostnaderna som regel beräknas på grundval av exportörens eller tillverkarens bokförda kostnader, under förutsättning att dessa kostnader är bokförda i enlighet med exportlandets allmänt erkända bokföringsprinciper och på ett rimligt sätt motsvarar tillverknings- och försäljningskostnader för den undersökta varan. ...

...”

Unionsrätt

Grundförordningen

- 4 I artikel 2 ("Fastställande av dumpning") i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21) (nedan kallad grundförordningen) föreskrivs följande:

”1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel.

Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser.

Priser mellan parter som förefaller att stå i ekonomisk intressegemenskap med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna.

I syfte att bestämma om två parter står i ekonomisk intressegemenskap med varandra får hänsyn tas till definitionen av närstående parter i artikel 127 i [kommissionens genomförandeförordning

(EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i förordning nr 952/2013 (EUT L 343, 2015, s. 558)].

...

5. Kostnaderna ska normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.

Om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, ska dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.

...

6. Beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst ska baseras på faktiska uppgifter om exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. När sådana belopp inte kan fastställas på denna grundval, kan beloppen fastställas på grundval av

a) det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som har fastställts för andra exportörer eller producenter som är föremål för undersökning avseende produktion och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet,

...”

5 I artikel 9 (”Avslutande utan åtgärder samt införande av slutgiltiga tullar”) i grundförordningen föreskrivs följande i punkt 4:

”Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och unionens intresse kräver ett ingripande i enlighet med artikel 21, ska kommissionen införa en slutgiltig antidumpningstull i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3. Om provisoriska tullar är i kraft, ska kommissionen inleda detta förfarande senast en månad innan dessa tullar upphör att gälla.

Storleken på antidumpningstullen får inte överstiga den fastställda dumpningsmarginalen och bör vara lägre än den marginalen om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin.”

Förordning (EU) 2016/1037

6 I artikel 29.6 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 55) föreskrivs följande:

”Uppgifter som mottas i enlighet med denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes.”

Den omtvistade förordningen

7 I skälen 52, 312 och 331 i den omtvistade förordningen anges följande:

”(52) Den berörda produkten är vävda och/eller sydda material av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn men som också kan innehålla andra ämnen, med undantag av produkter som är impregnerade eller förimpregnerade och med undantag av material med öppna maskor med en maskstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m² (nedan kallade glasfibermaterial) med ursprung i [Folkrepubliken] Kina och Egypten, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex70193900, ex70194000, ex70195900 och ex70199000 (Taric-nummer 80, 80, 7019 och 80) (nedan kallade den berörda produkten).

...

(312) I motsats till vad de exporterande tillverkarna hävdade konstaterades det att [Hengshi] köpte [icke tvinnade knippen av glasfiber (nedan kallade glasfiberroving)] av [Jushi] till priser som inte följde armlängdsprincipen, eftersom de konsekvent låg betydligt under det pris som [Jushi] tog ut av oberoende kunder för samma produkt på den egyptiska hemmamarknaden. Med tanke på den stora skillnaden mellan dessa priser drog kommissionen slutsatsen att de priser som [Hengshi] betalade till [Jushi] inte kunde anses följa armlängdsprincipen. Priserna var visserligen lönsamma men de återspeglade inte marknadspriserna i Egypten, och utan sin företagstillhörighet skulle [Hengshi] ha betalat ett mycket högre glasfiberrovingpris. Det faktum att inga snedvridande statliga åtgärder påverkade fastställandet av råvarupriserna befanns också vara irrelevant, eftersom det är analysen av armlängdsprincipen som är avgörande i detta fall.

...

(331) Dessa exporterande tillverkare tycks också ha missförstått begreppet kostnad i artikel 2.5 i grundförordningen. Där avses de kostnader som bärs av tillverkaren av den undersökta produkten (inte tillverkaren av insatsvarorna). Från köparens perspektiv är säljarens vinst en kostnad, inbakad i det pris som betalas för en insatsvara. Kommissionen gjorde en korrekt utvärdering av huruvida Hengshis bokföring på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med produktionen av glasfibermaterial och konstaterade då att internpriserna för inköpen av glasfiberroving var väsentligen lägre än marknadspriset för samma produkttyper i Egypten, vilket innebär att de inte följde armlängdsprincipen. Den justerade därför glasfiberrovingkostnaderna utifrån de priser som Jushi tagit ut av icke närstående företag på den egyptiska marknaden.”

Förordning (EG) nr 1972/2002

8 I skäl 4 i rådets förordning (EG) nr 1972/2002 av den 5 november 2002 om ändring av förordning (EG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 305, 2002, s. 1) angavs följande:

”Det bör ges viss vägledning i vad som måste göras om, i enlighet med artikel 2.5 i [rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1)] bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den

undersökta produkten, i synnerhet i situationer där försäljningen av den likadana produkten på grund av en särskild marknadssituation inte möjliggör en riktig jämförelse. Under sådana omständigheter bör de relevanta uppgifterna erhållas från källor som inte påverkas av sådana snedvridningar. Sådana källor kan utgöras av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, av någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader. Den relevanta informationen kan användas antingen för att justera vissa uppgifter i den berörda partens bokföring eller, om detta inte är möjligt, för att fastställa den berörda partens kostnader.”

Bakgrund till tvisten

9 Bakgrunden till tvisten beskrivs på följande sätt i punkterna 2–15 i den överklagade domen:

”2 Hengshi och Jushi (nedan gemensamt kallade sökandebolagen) är två bolag som bildats i enlighet med Arabrepubliken Egyptens lagstiftning. De ingår båda i koncernen China National Building Material (CNBM). Sökandebolagens verksamhet består i tillverkning och export av bland annat [glasfibermaterial] som säljs bland annat inom Europeiska unionen.

3 Under undersökningsperioden (1 januari–31 december 2018) tillverkade Jushi både glasfibermaterial och [glasfiberroving], som är den huvudsakliga råvara som används för att tillverka glasfibermaterial. Jushi använde egentillverkad glasfiberroving för att tillverka glasfibermaterial, men sålde även glasfiberroving till oberoende kunder, både i Egypten och i utlandet, samt till Hengshi. Hengshi tillverkade glasfibermaterial med glasfiberroving som bolaget köpt från Jushi samt från ett annat närstående bolag och från ett oberoende bolag, vilka båda är etablerade i Kina.

4 Jushi sålde glasfibermaterial direkt till oberoende kunder i Egypten och i EU. Bolaget exporterade även glasfibermaterial till tre närstående kunder i EU, nämligen Jushi Spain SA, Jushi France SAS och Jushi Italia Srl. Jushi sålde dessutom glasfibermaterial i EU genom ett närstående bolag med säte utanför EU, nämligen Jushi Group (HK) Sinosia composite Materials Co. Ltd

5 Hengshi sålde inte glasfibermaterial på den egyptiska marknaden. Bolaget sålde glasfibermaterial i EU direkt till oberoende kunder och via ett närstående bolag med säte utanför EU, nämligen Huajin Capital Ltd

6 Intervenienten i [första instans], Tech-Fab Europe eV (nedan kallad Tech-Fab Europe), företräder producenter som står för mer än 25 procent av EU:s sammanlagda produktion av glasfibermaterial. Tech-Fab Europe gav den 8 januari 2019 in ett klagomål till kommissionen med stöd av artikel 5 i [grundförordningen]. Med anledning av detta klagomål inledde Europeiska kommissionen en antidumpningsundersökning rörande import till EU av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten. Kommissionen offentliggjorde den 21 februari 2019 ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 68, 2019, s. 29).

7 Det framgår av skäl 52 i den [omtvistade förordningen] att de produkter som var föremål för antidumpningsundersökningen var vävda och/eller sydda tyger av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn, men som också kan innehålla andra ämnen, med undantag av produkter som är impregnerade eller förimpregnerade och med undantag av material med

öppna maskor med en maskstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m² med ursprung i Kina och Egypten, som vid den aktuella tidpunkten klassificerades enligt KN-nummer ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 och ex 7019 90 00 (Taric-nummer 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 och 7019 90 00 80).

- 8 Kommissionens undersökning av huruvida det förelåg dumpning och därmed sammanhängande skada omfattade perioden 1 januari–31 december 2018. Undersökningen av de utvecklingstrender som var relevanta för bedömningen av skada och orsakssamband omfattade perioden från och med den 1 januari 2015 till och med slutet av undersökningsperioden.
- 9 Den 8 april 2019 inkom sökandebolagen med sina svar på antidumpningsfrågeformuläret och deras respektive närstående bolags svar på bilaga I till frågeformuläret.
- 10 Den 16 maj 2019 inledde kommissionen en separat antisubventionsundersökning avseende import till EU av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten (nedan kallad den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfibermaterial). Den 7 juni 2019 inledde kommissionen även en antisubventionsundersökning avseende glasfiberroving (nedan kallad den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfiberroving).
- 11 Kommissionen genomförde kontrollbesök i sökandebolagens lokaler och i deras respektive närstående bolags lokaler. Sökandebolagen inkom den 30 maj 2019 med kompletterande synpunkter med anledning av dessa besök.
- 12 Den 19 december 2019 översände kommissionen de väsentliga omständigheter och överväganden som den avsåg att lägga till grund för sitt beslut att införa slutgiltiga antidumpningsåtgärder på import av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten (nedan kallad slutunderrättelsen). Den 9 januari 2020 inkom sökandebolagen med yttrande över slutunderrättelsen. Den 16 januari 2020 hölls ett hörande om slutunderrättelsen i kommissionens lokaler. Samma dag inkom sökandebolagen med kompletterande skriftliga yttranden.
- 13 Den 10 februari 2020 offentliggjorde kommissionen en kompletterande slutlig underrättelse om uppgifter (nedan kallad den kompletterande slutunderrättelsen). I denna handling beaktades vissa argument som sökandebolagen hade framfört angående den ursprungliga slutliga underrättelsen om uppgifter. Sökandebolagen inkom med yttrande över den kompletterande slutunderrättelsen den 13 februari 2020. Den 17 februari 2020 hölls ett hörande om slutunderrättelsen i kommissionens lokaler.
- 14 På sökandebolagens begäran höll förhørsombudet den 25 februari 2020 ytterligare ett hörande.
- 15 Den 1 april 2020 antog kommissionen den [omtvistade] genomförandeförordningen. Genom denna förordning införs en slutgiltig antidumpningstull på 20 procent på sökandebolagens import av glasfibermaterial till EU.”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 10 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 19 maj 2020 väckte klagandebolagen talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.

- 11 Genom beslut av den 11 november 2020 tillät tribunalen Tech-Fab Europe att intervensera i målet på kommissionens sida.
- 12 Till stöd för sin talan åberopade klagandebolagen två grunder. Den första grunden avsåg att den metod som kommissionen använt för att fastställa Hengshis tillverkningskostnader för glasfibermaterial samt försäljningskostnader, administrationskostnader och andra allmänna kostnader (nedan kallade FAA-kostnader) och den vinst som ska beaktas vid beräkningen av sökandebolagens konstruerade normalvärde stred mot artiklarna 2.3, 2.5, 2.6, 2.11 och 2.12 samt 9.4 i grundförordningen. Den andra grunden avsåg att den metod som kommissionen använt för att fastställa sökandebolagens prisunderskridande och målprisunderskridande marginaler stred mot artiklarna 3.1, 3.2, 3.3 och 3.6 samt 9.4 i grundförordningen.
- 13 I den överklagade domen fann tribunalen att talan inte kunde vinna bifall på någon av dessa grunder och ogillade därmed talan i sin helhet. I fråga om den första grunden fann tribunalen bland annat att kommissionen inte hade gjort en felaktig rättstillämpning eller uppenbart oriktig bedömning när den konstaterade att det pris för glasfiberroving som angavs i Hengshis bokföring inte hade fastställts i enlighet med armlängdsprincipen och lade detta till grund för slutsatsen att bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglade tillverknings- och försäljningskostnaderna för den undersökta produkten och att det därför var nödvändigt att justera nämnda pris. I fråga om den andra grunden gjorde tribunalen bedömningen att den var verkningslös. Den fann nämligen att även om det ansetts att det fanns fog för klagandebolagens ifrågasättande av den metod som kommissionen använt för att fastställa Jushis exportpris vid beräkningen av prisunderskridande- och målprisunderskridandemarginalen, skulle det av bolagen påstådda felet inte kunnat anses utgöra skäl för att bifalla deras yrkande om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen, eftersom en tillämpning av de nya beräkningar som kommissionen, med beaktande av klagandebolagens kritik, hade lagt fram i vilket fall som helst inte skulle lett till någon ändring av antidumpningstullarna, vilket bolagen för övrigt hade medgett.

Parternas yrkanden

- 14 Klagandebolagen har i sitt överklagande yrkat att domstolen ska
 - upphäva den överklagade domen,
 - bifalla bolagens talan om ogiltigförklaring i målet vid tribunalen på den första, den tredje och den femte delen av den första grund som de åberopat till stöd för denna talan, och
 - förplikta kommissionen och eventuella intervenienter att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande och i målet vid tribunalen.
- 15 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
 - ogilla överklagandet, och
 - förplikta klagandebolagen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 16 Tech-Fab Europe har yrkat att domstolen ska
 - ogilla överklagandet, och

- förplikta klagandebolagen att ersätta Tech-Fab Europes rättegångskostnader i målet om överklagande och de kostnader som uppkommit för sammanslutningen med anledning av dess intervention i målet vid tribunalen.

Prövning av överklagandet

- 17 Till stöd för sitt överklagande har klagandebolagen åberopat tre grunder.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen

Parternas argument

- 18 Klagandebolagens första grund avser att den bedömning som tribunalen gjorde i punkterna 31–34 och 36–43 i den överklagade domen strider mot artikel 2.5 första stycket i grundförordningen. Bolagen har särskilt gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att det förhållandet att det i Hengshis bokföring angivna priset för glasfiberroving inte hade fastställts i enlighet med armlängdsprincipen innebar att detta pris inte på ett rimligt sätt kunde anses återspegla tillverknings- och försäljningskostnaderna för den undersökta produkten och att det därför var nödvändigt att justera nämnda pris.
- 19 Till utveckling av den första grunden har bolagen för det första anfört att artikel 2.5 i grundförordningen, tolkad restriktivt och utifrån sitt sammanhang, inte ger kommissionen rätt att bortse från de kostnader som anges i den exporterande tillverkarens bokföring enbart på grund av att en viss kostnadskomponent inte följer armlängdsprincipen.
- 20 Enligt klagandebolagen fann tribunalen att kommissionens stora utrymme för skönsmässig bedömning innebär att den, i syfte att göra en justering, har rätt att bortse från de kostnader som anges i bokföringen för den part som är föremål för undersökningen i fall där priset på den råvara som används vid tillverkningen av den aktuella produkten inte har fastställts i enlighet med armlängdsprincipen. Bolagen anser att denna bedömning utgjorde en felaktig rättstillämpning, eftersom tribunalen därigenom gav artikel 2.5 första stycket i grundförordningen en räckvidd som den inte har. Enligt klagandebolagen innebär detta att även den bedömning som tribunalen gjorde i punkt 29 i den överklagade domen utgjorde en felaktig rättstillämpning. I denna punkt slog tribunalen fast att kommissionens stora utrymme för skönsmässig bedömning innebär att tribunalens prövning i det aktuella sammanhanget var begränsad till att kontrollera att handläggningsreglerna hade följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet var materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte var uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk från kommissionens sida.
- 21 Klagandebolagen anser nämligen att det andra villkor som anges i artikel 2.5 första stycket i grundförordningen utgör en undantagsregel och att detta villkor därmed ska tolkas restriktivt. Detta innebär att kommissionen vid tillämpningen av detta villkor måste grunda sig på objektiva faktorer och att den därvidlag inte har något utrymme för skönsmässig bedömning. Den undantagsregel som det andra villkoret i artikel 2.5 första stycket i grundförordningen utgör avser enligt bolagen uttryckligen fall där bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglar de kostnader som den aktuella tillverkaren har haft och omfattar fall där kostnaderna påverkas av en

särskild marknadssituation. Undantagsregeln kan således inte utvidgas till att omfatta andra omständigheter – som till exempel att de aktuella kostnaderna inte följer armlängdsprincipen på grund av ett koncerninternt förhållande – än de som finns uttömmande angivna i bestämmelsen.

- 22 Klagandebolagen har även anfört att tribunalens bedömning i punkt 41 i den överklagade domen innebar att den felaktigt utvidgade tillämpningsområdet för artikel 2.5 i grundförordningen, som avser bokföringens kvalitet, genom en analogi med artikel 2.1 i förordningen, som avser frågan om kvaliteten på och rimligheten i kostnader som uppkommit mellan närstående parter.
- 23 För det andra har klagandebolagen gjort gällande att tribunalens felaktiga tolkning av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen bekräftas av praxis från WTO:s tvistlösningsorgan. Denna bestämmelse ska nämligen tolkas mot bakgrund av artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet, såsom den i sin tur har tolkats av WTO:s tvistlösningsorgan. Enligt klagandebolagen har WTO:s tvistlösningsorgan i en rapport av den 12 september 2019 funnit att det andra villkor som anges i den första meningen i artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet avser frågan huruvida bokföringen för den exportör eller producent som är föremål för undersökningen på ett lämpligt sätt och i tillräcklig hög grad motsvarar eller återspeglar de kostnader som uppkommit för exportören eller producenten och som har ett faktiskt samband med produktionen och försäljningen av den specifika undersökta produkten. På samma sätt har WTO:s överprövningsorgan, i en rapport av den 26 oktober 2016, bland annat slagit fast att det enligt nämnda andra villkor krävs att görs en jämförelse mellan de kostnader som anges i producentens eller exportörens bokföring och producentens eller exportörens kostnader.
- 24 Enligt klagandebolagen innebär detta att artikel 2.5 första stycket i grundförordningen ska tolkas på så sätt att kommissionen enbart ska kontrollera att bokföringen för den producent som är föremål för undersökningen ”på ett lämpligt sätt och i tillräcklig hög grad” motsvarar producentens kostnader för produktion och försäljning av den undersökta produkten. Kommissionen har således inte rätt att kontrollera om den aktuella producentens bokföring på ett rimligt sätt återspeglar vissa hypotetiska kostnader som skulle ha kunnat uppkomma om producenten inte hade köpt råvaran av en närstående part. Vad gäller det nu aktuella fallet anser klagandebolagen att den i punkt 37 i den överklagade domen angivna omständigheten att Jushi gjorde en vinst på sin försäljning av glasfiberroving till Hengshi borde ha fått tribunalen att dra slutsatsen att samtliga kostnader för att tillverka glasfiberroving och glasfibermaterial hade redovisats på ett korrekt sätt i Hengshis bokföring. Tribunalen gjorde således en felaktig bedömning när den fann att kommissionen haft fog för att inte beakta Hengshis bokföring vid fastställandet av det bolagets produktionskostnader enligt artikel 2.5 i grundförordningen.
- 25 Kommissionen och Tech-Fab Europe anser för sin del att överklagandet inte kan vinna bifall på den första grunden.

Domstolens bedömning

- 26 Vad först gäller klagandebolagens argument att artikel 2.5 i grundförordningen innehåller en undantagsregel som ska tolkas restriktivt, gör domstolen följande bedömning. Enligt ordalydelsen i artikel 2.5 första stycket i grundförordningen ska kostnaderna normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.

- 27 Såsom tribunalen angav i punkt 27 i den överklagade domen, och såsom klagandebolagen helt riktigt har anfört, innehåller denna ordning ett undantag från en huvudregel, vilket således ska tolkas restriktivt.
- 28 Det ska dock konstateras att artikel 2.5 i grundförordningen inte medför någon skyldighet för kommissionen att ovillkorligen och utan att göra nödvändiga kontroller godta uppgifterna i bokföringen för den producent eller exportör som är föremål för undersökningen.
- 29 Såsom tribunalen helt riktigt påpekade i punkt 29 i den överklagade domen har institutionerna ett stort handlingsutrymme på området för handelspolitiska skyddsåtgärder, eftersom de på detta område måste bedöma komplicerade ekonomiska, politiska, och rättsliga förhållanden. Detta innebär att unionsdomstolens laglighetsprövning av rättsakter som institutionerna antagit inom ramen för detta stora handlingsutrymme är begränsad till att kontrollera att handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk. Denna begränsade domstolskontroll omfattar i synnerhet valet mellan olika metoder för att beräkna dumpningsmarginalen och bedömningen av en produkts normalvärde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, punkterna 40 och 41 och där angiven rättspraxis).
- 30 Vad gäller det nu aktuella fallet kan följande konstateras. I punkterna 34 och 40 i den överklagade domen påpekade tribunalen att kommissionen hade bortsett från de kostnader som angavs i bokföringen för den part som var föremål för undersökningen, eftersom priset på den råvara som användes vid tillverkningen av den aktuella produkten inte verkade ha fastställts i enlighet med armlängdsprincipen, på grund av ett koncerninternt förhållande. Den konstaterade vidare att kommissionen, i skäl 312 i den omtvistade förordningen, hade anfört att de priser till vilka Hengshi köpte glasfiberoving från Jushi konsekvent låg betydligt under de priser som Jushi tog ut av oberoende kunder för samma produkt på den egyptiska marknaden.
- 31 Klagandebolagen anser i huvudsak att den undantagsregel som följer av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen ska tolkas på så sätt att det endast är om bokföringen för den producent som är föremål för undersökningen inte "på ett lämpligt sätt och i tillräcklig hög grad" motsvarar producentens kostnader för produktion och försäljning av den undersökta produkten som kommissionen får beräkna kostnaderna för försäljning och produktion på annat sätt än enbart på grundval av den aktuella producentens bokföring.
- 32 Enligt fast rättspraxis ska vid tolkningen av en unionsbestämmelse inte bara bestämmelsens lydelse och de mål som eftersträvas med den beaktas, utan också det sammanhang som den ingår i. Även en unionsbestämmelses tillkomsthistoria kan ge upplysningar som kan vara relevanta vid tolkningen av den (dom av den 10 december 2018, Wightman m.fl., C-621/18, EU:C:2018:999, punkt 47 och där angiven rättspraxis, och dom av den 1 oktober 2019, Planet49, C-673/17, EU:C:2019:801, punkt 48).
- 33 Det mål som eftersträvas med artikel 2.5 första och andra styckena i grundförordningen är att säkerställa att de kostnader för produktion och försäljning av den likadana produkten som läggs till grund för beräkningen av normalvärdet för nämnda produkt återspeglar de kostnader som en producent skulle ha haft på exportlandets hemmamarknad.

- 34 Vad gäller sammanhanget ska det påpekas att artikel 2.1 tredje och fjärde styckena i grundförordningen – i vilka det uttryckligen hänvisas till fall där priserna påverkas på grund av koncerninterna förhållanden – ligger till grund för andra bestämmelser i artikel 2 om normalvärdet, däribland bestämmelserna i artikel 2.5. Det förhållandet att dessa hänvisningar inte upprepas i artikel 2.5 innebär inte att unionslagstiftaren har haft för avsikt att undanta sådana fall från den bestämmelsens tillämpningsområde.
- 35 Det ska vidare erinras om att när grundförordningen upphävde och ersatte förordning nr 384/96, så överfördes artikel 2.5 i oförändrad lydelse från den sistnämnda förordningen.
- 36 Det framgår dock av skäl 4 i förordning nr 1972/2002, genom vilken artikel 2.5 infördes i förordning nr 384/96, att unionslagstiftaren därigenom avsåg att ge vägledning i vad som ska göras i fall där bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten, i synnerhet i fall där försäljningen av den likadana produkten på grund av en särskild marknadssituation inte möjliggör en riktig jämförelse. Av samma skäl framgår att i fall av nyss nämnt slag bör uppgifterna hämtas från källor som inte påverkas av ”sådana snedvridningar.”
- 37 Av detta följer att kommissionen måste kunna bedöma kostnaderna för produktion och försäljning av den undersökta produkten på grundval av artikel 2.5 i grundförordningen bland annat i fall där försäljningen av den likadana produkten inte möjliggör en riktig jämförelse på grund av en snedvridning.
- 38 Tribunalen kan därför inte anses ha gjort en felaktig bedömning av räckvidden för artikel 2.5 första stycket i grundförordningen när den fann att den bestämmelsen inte utgör hinder för att kommissionen bortser från de kostnader som anges i bokföringen för den part som är föremål för undersökningen i fall där priset på den råvara som används vid tillverkningen av den undersökta produkten inte verkar ha fastställts i enlighet med armlängdsprincipen, på grund av ett koncerninternt förhållande.
- 39 Domstolen övergår därefter till att pröva det som klagandebolagen har anfört om att tribunalen vid sin bedömning inte tog tillräcklig hänsyn till praxis från WTO:s tvistlösningsorgan avseende artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet.
- 40 I detta avseende ska följande påpekas. Internationella avtal som unionen har ingått har företräde framför sekundärrättslig unionslagstiftning, vilket innebär att nämnda lagstiftning så långt som möjligt ska tolkas i enlighet med dessa avtal. Domstolen har dessutom, som stöd för sin tolkning av vissa avtalsbestämmelser som återfinns i bilagan till avtalet om upprättandet av WTO, redan hänvisat till rapporter från en av WTO:s särskilda grupper eller WTO:s överprövningsorgan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 april 2022, Yieh United Steel/kommissionen, C-79/20 P, EU:C:2022:305, punkterna 101 och 102 och där angiven rättspraxis).
- 41 Det var således riktigt av tribunalen att i punkt 32 i den överklagade domen hänvisa till rapporten från WTO:s överprövningsorgan i ärendet ”Europeiska unionen – Antidumpningsåtgärder avseende biodiesel från Argentina” (WT/DS 473/AB/R), antagen den 26 oktober 2016, i vilken bland annat räckvidden av artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet närmare slås fast, vid tolkningen av den i huvudsak identiska bestämmelsen i artikel 2.5 i grundförordningen och att därvid slås fast att den sistnämnda bestämmelsen inte utgör hinder för att kommissionen bortser från de

kostnader som anges i bokföringen för den part som är föremål för undersökningen i fall där priset på den råvara som används vid tillverkningen av den aktuella produkten inte har fastställts i enlighet med armlängdsprincipen.

- 42 I motsats till vad klagandebolagen har hävdad framgår det nämligen av punkt 6.33 i nämnda rapport från WTO:s överprövningsorgan att det är tillåtet att anse att bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten i fall där transaktioner som rör vissa insatsvaror inte följer armlängdsprincipen.
- 43 Det nu sagda innebär att tribunalen inte åsidosatte artikel 2.5 första stycket i grundförordningen när den fann att den bestämmelsen inte utgör hinder för att kommissionen bortser från de kostnader som anges i bokföringen för den part som är föremål för undersökningen i fall där priset på den råvara som används vid tillverkningen av den undersökta produkten inte verkar ha fastställts i enlighet med armlängdsprincipen, på grund av ett koncerninternt förhållande.
- 44 Mot bakgrund av det ovan anförda finner domstolen att överklagandet inte kan vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen

- 45 Den andra grunden, som avser punkterna 72–76, 80 och 82–88 i den överklagade domen, består av två delar.

Den andra grundens första del

– Parternas argument

- 46 Klagandebolagen har gjort gällande att tribunalen, i punkt 84 i den överklagade domen, gjorde en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen när den fann att kommissionen haft fog för att justera Hengshis kostnader för glasfiberroving med stöd av det i den bestämmelsen angivna rekvisitet ”någon annan skälig grund”. Bolagen har närmare bestämt anført att tribunalen gjorde en felaktig bedömning av hur omfattande förutsättningarna för att tillämpa artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen är. Enligt denna bestämmelse ska kommissionen i princip justera kostnader som inte på ett rimligt sätt återspeglas i den aktuella producentens bokföring. I bestämmelsen anges att det endast är ”om [uppgifter om kostnaderna för produktion och försäljning av den undersökta produkten] inte finns tillgängliga eller inte kan användas” som kommissionen får justera dessa kostnader med stöd av rekvisitet ”någon annan skälig grund”. Enligt klagandebolagen är det här således fråga om en undantagsregel, vilket innebär att den ska ges en restriktiv tolkning.
- 47 Bolagen har i detta avseende gjort gällande att tribunalen, i punkt 86 i den överklagade domen, gjorde en felaktig tolkning av bestämmelsen när den fann att även om det framgår av artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen att kostnaderna för produktion och försäljning av den undersökta produkten ska justeras eller fastställas ”på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land” i fall där dessa kostnader inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, så hade kommissionen i det aktuella fallet rätt att göra kostnadsberäkningen med stöd av rekvisitet ”någon annan skälig grund”, eftersom de andra

tillverkarnas kostnader inte var sinsemellan ”jämförbara”, med hänsyn till förhållandet mellan Jushi och Hengshi och kostnadsstrukturen i Jushi, som är ett vertikalt integrerat företag. Att de andra tillverkarnas kostnader ska vara ”jämförbara” utgör enligt klagandebolagen inte ett rekvisit för att göra undantag från huvudregeln om justering – i enlighet med artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen – av kostnader som inte på ett rimligt sätt återspeglas i bokföringen.

- 48 Tribunalens felaktiga rättstillämpning, bestående i att den fann att kommissionen haft rätt att tillämpa undantagsregeln i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen, kommer enligt klagandebolagen även till uttryck i punkt 87 i den överklagade domen. Tribunalen gjorde i denna punkt nämligen en felaktig bedömning när den fann att det saknade betydelse att kommissionen hade använt Jushis FAA-kostnader och den vinst som bolaget gjort på sin inhemska försäljning av glasfibermaterial för att konstruera Hengshis normalvärde för glasfibermaterial, i enlighet med artikel 2.6 a i grundförordningen, eftersom artikel 2.5 i förordningen avser en annan fråga. Enligt klagandebolagen avser dessa båda bestämmelser dock samma fråga, det vill säga fastställandet av de kostnadskomponenter som ska användas för att konstruera normalvärdet. Bolagen anser följaktligen att Jushis produktionskostnader också borde ha kunnat användas enligt artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen för att fastställa Hengshis produktionskostnader.
- 49 Enligt bolagen borde tribunalen dessutom ha dragit slutsatsen att Jushis produktionskostnader för glasfiberroving mycket väl kunde ha använts för att fastställa Hengshis produktionskostnader med tillämpning av artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen. Det är nämligen felaktigt att påstå, såsom tribunalen gjorde i punkt 83 i den överklagade domen, att kommissionen inte hade ”godtagit” Jushis produktionskostnader för glasfiberroving, trots att kommissionen hade använt Jushis produktionskostnader för glasfibermaterial, vilka per definition omfattar detta bolags produktionskostnader för glasfiberroving, för att beräkna dumpningsmarginalen. Den omständigheten att Jushi och Hengshi är närstående påverkade enligt klagandebolagen inte Jushis produktionskostnader för glasfiberroving, eftersom Jushi inte köpte vare sig råvaror eller insatsvaror från Hengshi.
- 50 Kommissionen och Tech-Fab Europe anser att överklagandet inte kan vinna bifall på den andra grundens första del.

– *Domstolens bedömning*

- 51 Av artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen framgår följande. Om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, ska dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.
- 52 Vad gäller det nu aktuella fallet kan det konstateras att kommissionen tillämpade undantagsregeln i nämnda bestämmelse för att justera Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving med stöd av rekvisitet ”någon annan skälig grund”, i stället för att göra en justering ”på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land”, det vill säga på grundval av de kostnader som Jushi – den enda andra glasfiberrovingtillverkaren i Egypten – haft för att tillverka glasfiberroving.

- 53 Domstolen finner först att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den i punkt 79 i den överklagade domen konstaterade att valet att fastställa kostnaderna med stöd av rekvisitet ”någon annan skälig grund” utgör ett undantag från huvudregeln i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen som därmed ska tolkas restriktivt, vilket klagandebolagen för övrigt har gjort gällande till utveckling av den andra grundens första del. Det nu sagda innebär att om kommissionen vill avvika från huvudregeln, enligt vilken kostnaderna för produktion och försäljning av den undersökta produkten ska justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land i fall där nämnda produktions- och försäljningskostnader inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, så måste den grunda sin bedömning på bevis, eller i vart fall indicier, som visar att den faktor på grundval av vilken justeringen görs föreligger.
- 54 I förevarande fall konstaterade tribunalen i punkt 80 i den överklagade domen att kommissionen hade angett att beslutet att inte använda Jushis produktionskostnader för glasfiberroving för att justera Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving, och att därmed i stället fastställa kostnaderna på annan skälig grund, grundade sig på att Jushi var ett närstående företag till Hengshi och ett vertikalt integrerat företag. Detta innebar att Jushi självt tillverkade den glasfiberroving som bolaget använde för att tillverka glasfibermaterial, vilket inte var fallet med Hengshi, som köpte glasfiberroving från Jushi och andra närstående kinesiska leverantörer för att tillverka glasfibermaterial.
- 55 På grundval av dessa faktiska omständigheter, vilka klagandebolagen inte har bestritt, får tribunalen anses ha haft fog för sin bedömning att Jushis produktionskostnader för glasfiberroving inte kunde användas av kommissionen för att göra den aktuella justeringen. Såsom tribunalen angav i punkt 86 i den överklagade domen kunde kommissionen, under sådana omständigheter, nämligen inte beakta dessa kostnader, eftersom Jushi, i motsats till Hengshi, var ett vertikalt integrerat företag. Tribunalen gjorde således en riktig bedömning när den slog fast att kommissionen, med hänsyn till nämnda faktiska omständigheter, hade haft rätt att bortse från Jushis produktionskostnader för glasfiberroving och göra en justering med stöd av rekvisitet ”någon annan skälig grund”.
- 56 Domstolen övergår därefter till att pröva klagandebolagens påstående att det förhållandet att kommissionen hade använt Jushis FAA-kostnader och den vinst som bolaget gjort för att konstruera Hengshis normalvärde för glasfibermaterial enligt artikel 2.6 a i grundförordningen innebär att kommissionen även borde ha kunnat använda Jushis produktionskostnader enligt artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen för att fastställa Hengshis produktionskostnader.
- 57 I motsats till vad klagandebolagen har gjort gällande gjorde tribunalen inte en felaktig bedömning när den i punkt 87 i den överklagade domen avfärdade detta argument med motiveringen att de aktuella bestämmelserna behandlar olika frågor. Tribunalen anförde nämligen helt riktigt att artikel 2.5 i grundförordningen avser beräkningen av kostnader för produktion och försäljning av den berörda produkten, medan artikel 2.6 a i samma förordning avser beräkningen av FAA-kostnader och vinst, som ska göras på grundval av den inhemska försäljningen av den likadana produkten vid normal handel. Det rör sig således i respektive bestämmelse om olika komponenter vid konstruktionen av normalvärdet.
- 58 Domstolen ska slutligen behandla vad klagandebolagen anfört om att tribunalen gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den i punkt 83 i den överklagade domen slog fast att kommissionen inte hade ”godtagit” Jushis produktionskostnader för glasfiberroving. Att denna bedömning var felaktig framgår enligt klagandebolagen tydligt av en av handlingarna i målet vid

tribunalen, vilken innehåller ett uttalande från kommissionen om att ”Jushi Egypts egna produktionskostnader hade använts” för att konstruera normalvärdet för produkttyper som inte såldes i representativa kvantiteter.

- 59 I detta avseende framgår det av fast rättspraxis att domstolen i ett mål om överklagande inte är behörig att fastställa de faktiska omständigheterna och i princip inte heller att pröva den bevisning som tribunalen har godtagit till stöd för dessa omständigheter. Om bevisupptagningen har skett på ett riktigt sätt och om de allmänna rättsprinciper och processuella regler som är tillämpliga i fråga om bevisbördan och bevisningen har iakttagits, är det nämligen tribunalen ensam som ska bedöma vilket värde som uppgifterna i målet ska tillmätas, med förbehåll för det fall att bevisningen har missuppfattats (dom av den 11 januari 2024, Foz/rådet, C-524/22 P, EU:C:2024:23, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 60 En sådan missuppfattning föreligger när bedömningen av den befintliga bevisningen framstår som uppenbart felaktig utan att någon ny bevisning har beaktats. Det ska emellertid utifrån handlingarna i målet vara uppenbart att tribunalen missuppfattat bevisningen eller de faktiska omständigheterna, utan att domstolen behöver göra en ny bedömning därav. En klagande som gör gällande att tribunalen har missuppfattat bevisningen har dessutom en skyldighet att exakt ange vilka omständigheter som tribunalen har missuppfattat och visa de bedömningsfel som klaganden anser har föranlett denna missuppfattning hos tribunalen (dom av den 11 januari 2024, Foz/rådet, C-524/22 P, EU:C:2024:23, punkt 38 och där angiven rättspraxis).
- 61 Vad gäller det nu aktuella fallet gör domstolen följande bedömning. Av handlingarna i målet om överklagande framgår att det var vid beräkningen av Hengshis kostnader för inköp av glasfiberroving som kommissionen beslutade att inte använda Jushis produktionskostnader för glasfiberroving och att därmed i stället fastställa kostnaderna på annan skälig grund. Den handling i målet vid tribunalen som klagandebolagen har åberopat, vilken innehåller ett uttalande från kommissionen om att ”Jushi Egypts egna produktionskostnader hade använts”, avser dock kostnaderna för glasfiberroving som producerats av Jushi och inte kostnaderna för glasfiberroving som producerats av Hengshi. Såsom tribunalen konstaterade i punkt 80 i den överklagade domen, till vilken det uttryckligen hänvisas i punkt 83 i domen, var det på grund av det samband som fanns mellan de båda bolagen som kommissionen inte hade godtagit Jushis produktionskostnader för glasfiberroving, det vill säga att Jushi – även om det var den enda andra tillverkaren av glasfibermaterial i Egypten – var ett närstående företag till Hengshi och dessutom ett vertikalt integrerat företag, vilket inte Hengshi var.
- 62 I detta avseende har klagandebolagen dock endast gjort gällande att tribunalens konstaterande i punkt 83 i den överklagade domen är materiellt oriktigt, utan att närmare ange vilka omständigheter som tribunalen skulle ha missuppfattat eller visa de bedömningsfel som de anser föranledde denna missuppfattning hos tribunalen. Det nu sagda innebär att klagandebolagen inte kan anses ha uppfyllt sin bevisbörda i detta avseende, eftersom de inte har lagt fram någon bevisning till stöd för sitt påstående att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna.
- 63 Bolagen kan följaktligen inte anses ha fog för detta påstående.
- 64 Mot bakgrund av det ovan anförda finner domstolen att överklagandet inte kan vinna bifall på den andra grundens första del.

Den andra grundens andra del

– Parternas argument

- 65 Klagandebolagen har gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att kommissionen inte hade åsidosatt sin motiveringsskyldighet och när den godtog skäl som kommissionen åberopat först vid tribunalen. Enligt klagandebolagen framgår det inte av skäl 331 i den omtvistade förordningen varför kommissionen ansåg sig behöva tillämpa undantagsregeln i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen för att fastställa Hengshis produktionskostnader. Det framgår inte heller av den omtvistade förordningen varför kommissionen ansåg att nämnda bestämmelse innebär ett krav på ”jämförbarhet” eller varför den ansåg att Jushi inte var ett bolag som var jämförbart med Hengshi, vilket kommissionen angav som skäl för tillämpa undantagsregeln. Enligt klagandebolagen var det först i sitt svaromål i målet vid tribunalen som kommissionen redogjorde för skälet till att den hade beslutat att tillämpa undantagsregeln i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen.
- 66 Kommissionen har för sin del i första hand gjort gällande att överklagandet inte kan vinna bifall på den andra grundens andra del och, i andra hand, att nämnda del av grunden är verkningslös.
- 67 Tech-Fab Europe har gjort gällande att överklagandet inte kan vinna bifall på den andra grundens andra del.

– Domstolens bedömning

- 68 Vad gäller klagandebolagens påstående om bristande motivering ska följande konstateras. Av skäl 331 i den omtvistade förordningen framgår att kommissionen i det skälet angav att den först hade gjort en utvärdering av huruvida Hengshis bokföring på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med produktionen av glasfibermaterial för att därefter komma fram till att internpriserna för Hengshis inköp av glasfiberroving från Jushi var väsentligen lägre än marknadspriset för samma produkttyper i Egypten, vilket innebar att priserna inte följde armlängdsprincipen.
- 69 Tribunalen gjorde således en riktig bedömning när den i punkt 76 i den överklagade domen slog fast att det inte fanns fog för klagandebolagens påstående att motiveringsskyldigheten hade åsidosatts, eftersom kommissionen på nyss beskrivet sätt hade redogjort för skälen till att den hade tillämpat artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen.
- 70 Domstolen finner även att det som klagandebolagen anfört om att kommissionen anförde argumentet om jämförbarhet först i sitt svaromål i målet vid tribunalen är verkningslöst, eftersom skäl 331 i den omtvistade förordningen redan innehöll en motivering till kommissionens tillämpning av rekvisitet ”någon annan skälig grund”, i den mening som avses i artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen.
- 71 Av det ovan anförda följer att det som klagandebolagen anfört till utveckling av den andra grundens andra del inte kan leda till bifall av överklagandet och i övrigt är verkningslöst. Överklagandet kan således inte vinna bifall på någon del av den andra grunden.

Den tredje grunden

Parternas argument

- 72 Den tredje grunden avser punkterna 97 och 98 i den överklagade domen. Klagandebolagen har i detta avseende gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den slog fast att kommissionen inte hade åsidosatt artikel 9.4 i grundförordningen genom att påföra klagandebolagen en slutgiltig antidumpningstull på 20 procent som översteg dumpningsmarginalen. Till utveckling av den tredje grunden har klagandebolagen hänvisat till det som de anfört till utveckling av den första och den andra grunden och gjort gällande att det av detta följer att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att bolagen inte hade visat att kommissionen hade gjort en felaktig rättstillämpning eller en uppenbart oriktig bedömning. Enligt klagandebolagen gjorde tribunalen således även en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen inte hade infört antidumpningstullar som översteg dumpningsmarginalen och att den följaktligen inte hade åsidosatt artikel 9.4 i grundförordningen.
- 73 Kommissionen och Tech-Fab Europe har för sin del gjort gällande att den tredje grunden är verkningslös.

Domstolens bedömning

- 74 Såsom klagandebolagen själva har gjort gällande bygger den tredje grunden på förutsättningen att bolagen vinner framgång med den första och den andra grunden. Domstolen har dock funnit att så inte är fallet. Även om klagandebolagen befanns kunna vinna framgång med den tredje grunden, skulle detta således inte i sig kunna leda till ett domslut som innebär ett upphävande av den överklagade domen. Den tredje grunden måste därför anses vara verkningslös.
- 75 Eftersom domstolen har funnit att klagandebolagen inte kan vinna framgång med någon av de grunder som har åberopat till stöd för sitt överklagande ska överklagandet ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 76 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet avvisas eller ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 77 Kommissionen och Tech-Fab Europe har yrkat att klagandebolagen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom bolagen har tappat målet ska yrkandet bifallas. Hengshi och Jushi ska således bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för kommissionen och Tech-Fab Europe.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjunde avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

- 2) Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE och Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och Tech-Fab Europe eV.**

Underskrifter